706/04

Den 27. september 2004 blev i sag nr. 63.202:

xxxxxx xx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Klagerens anmeldte ved skadeanmeldelse modtaget af selskabet den 15/5 2003, at han den 8/5 2003 havde været involveret i et færdselsuheld. Klagerens bil blev på uheldstidspunktet anvendt som køreskolevogn.

Af sagens oplysninger fremgår det, at klagerens bil satte i gang ved grønt lys, hvorefter modparten, der kørte bagved, ligeledes satte i gang. På grund af klagerens bils pludselige stop påkørte modparten klagerens bil bagfra.

Selskabet har pålagt klageren halvdelen af skylden.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og henviser bl.a. til, at der ikke var tale om en opbremsning, og at det må forventes, at man er ekstra opmærksom på køreskolevogne.

Af selskabets skrivelse af 24/2 2004 til nævnet fremgår bl.a.:

"Indledningsvis skal vi bemærke, at hændelsesforløbet i forbindelse med uheldet ikke er bestridt af sagens parter.

…

I henhold til sædvanlig praksis fordeles ansvaret ligeligt mellem parterne i situationer, hvor der af uvedkommende grund sker pludselig opbremsning hos den forankørende. (*jvf. fordelingsregel E 6, i Regresaftalen - kopi vedlagt.)* Uvedkommende grunde skal i denne sammenhæng forstås som tilfælde, hvor opbremsningen sker uden indvirken af ydre forhold, såsom anden krydsende færdsel, større dyr eller lignende.

Da klagers bil går i stå på grund af en betjeningsfejl hos føreren, kan det således lægges til grund, at det ikke var ydre forhold, der var årsag til den pludselige opbremsning, som førte til, at modparten påkørte klager bagfra.

Derudover er det selskabets holdning, at modparten har overholdt færdselslovens regler, hvilket bestrides som ved klagers brev til selskabet af 15. september 2003.

Modpartens handlemåde, hvor han satte i gang ved grønt lys, da den forankørende ligeledes satte i gang, kan ikke vurderes at være i strid med færdselslovens regler om agtpågivenhed, som fastsat i § 3, stk. 1. Dette på trods af det forhold, at den forankørende bil var en skolevogn.

Derudover anfører klager i sin klage til Ankenævnet, at der ikke har været tale om en opbremsning, som anført i selskabets brev af 4. september 2003, da bremselygterne netop ikke var tændt på grund af motorstop. Dette er uden tvivl korrekt, men det kan dog ikke anerkendes, at dette forhold skulle medføre en skærpelse af ansvaret for modparten.

Således må en bagvedkørende bilist umiddelbart kunne forudsætte, at en forankørende fortsætter sin fremdrift, når denne har sat i gang efter at have holdt stille ved et grønt lys."

Nævnet udtaler:

Da klagerens bil efter det oplyste var begyndt at køre frem, før motorstoppet indtraf, og da standsningen ikke var begrundet i trafikale forhold, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete færdselssituation.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson